

Třípohár v Brdech.

Letošní 4. závod CKKV/Svijany hobby cup, Brdský švih (prakticky na přijatelných 93 km zkrácená verze cyklomaratonu Brdský kondor, jenž se jezdil na přelomu století) byl letos závodem zařazeným hned do tří seriálů amatérských závodů. Kromě našeho CKKV poháru, tradičně do seriálu UAC a nově do seriálu Cyklovary. V sobotu 28. června 2009 se na start osmého ročníku závodu postavilo celkem 147 cyklistů a cyklistek, z nichž se do našeho poháru prezentovalo 117. Od rána nebylo jasné, jak se den vyvine, zda vyhraje letní sluníčko, nebo budou mít navrch mraky a déšť. Nakonec sice přímo nepršelo, jen občas zamžilo, ale byla neskutečná prádelna, na naše poměry neobvyklá vlhkost.

Před stratem mladého balíku se do svijanského dresu lídra oblékal Vítek Mužík, lídrem staršího balíku po Doksech zůstal Radek Vaňkát. Letos se dokonce podařilo udržet závodníky obou balíků, startujících v desetiminutovém odstupě, na uzdě, podle plánu až do Řevnic, kam se jelo pomalu. Teprve před prodejnou sponzora Štorka začínal skutečný závod. Specifikou tohoto klání je hned na začátku 5 km dlouhý kopec Řevničák, první výrazné výkonnostní síto. Spousta borců má ambice udržet se v kopci v čelní skupině svého balíku, jenže amatérská špička je už natolik vospělá a zralá, že jim stačí nejprve poklidné tempo, pak 2 km před vrcholem za to vzít a je celkem jasné, kdo se bude letos pokoušet o bednu a kdo bude bojovat se svými soupeři uprostřed hobíků. V mladém balíku to přesně takhle provedl Radek Procházka, nastoupil, vyhrál horskou prémii a se dvěma dalšími odjel. Pod Hradcem už bylo vepředu favoritů víc, další kopce- na Babu a na Housinu sice chvilkami vedoucí borce rozdělovaly, ale v poslední stojce v Litni je z hlediska CKKV poháru jasná čelní osmička (bylo tam i pár dalších z UAC). Vše rozhodoval až závěrečný spurt na brdek do Haloun. Vítězství urval mazák Petr Zahradka, za ním dojeli vlčáci Miroslav Živný a Radek Procházka.

Stejný scénář píše Řevničák i pro starší balík. Pro triumf na Štorkově horské prémii si odjíždí Miroslav Kakač, který stejně jako druhý borec v úniku- Pavel Krob, dnes v našem poháru nefigurují. Pro nás je zajímavá další skupina, v níž jede většina veteránských favoritů naší soutěže. Samozřejmě nechybí v dresu lídra R. Vaňkát ani favorit všech našich závodů Tom Vitáček. Po různých peripetiích si nakonec pro vítězství ve starším balíku dojel s dvouminutovým náskokem Petr Dix, před Tomášem Vitáčkem a Radkem Vaňkát. V této druhé skupině byl i vítěz kategorie ctihodných padesátníků Josef Bugr. O dvacet minut později se do cíle řítily skupina s čelem kategorie staříků- šedesátníků, náš Jirka Burda si čelo neuhlídalo a pár metrů před metou jej předjel vítězný Antonín Ježek. Takže na bedně jsme Jirku měli jako jediného zástupce pořadajícího CKKV. O další dvě a půl minuty později dojely nejlepší ženy- vítězná Lucie Kočí a druhá Hana Ebertová.

Zpracování výsledků a následné vyhlášení nejlepších v závodě zařazeném do tří pohárů je samo o sobě dost náročné, v osvědčené hospodě U paviána jsme to poměrně dobře zvládli. Jedno mne však, jako šéfa našeho poháru, značně rozladilo. Tomu, že budeme souhlasit se zařazením tohoto závodu i do seriálu Cyklovarů, předcházelo jednání za jakých podmínek a co se od nás bude žádat. Proto jsem byl hodně překvapený a zděšený, když po vyhlášení za námi přišel člověk, co byl třetí v kategorii šedesátníků a pravil, že jsme spolek, co na závodech jen rejžuje na úkor účastníků, že je členem výboru Cyklovarů a tudíž ví, jaký balík jsme od nich dostali (v té době jsme nedostali nic) a dodali tak trapné, laciné ceny. Že je zvyklý na finanční obnosy, cyklistika přece stojí tolik peněz... Budiž, určitě bych si v našem závodě nedovolil dát třetímu jako cenu pouze bidon. Jenže se šéfem UAC Petrem Škrabalem, v tomto případě prostředníkem v jednání mezi námi a Cyklovary, bylo jasné mailem dohodnuto, že o ceny pro Cyklovary se nemáme vůbec starat, že si je dodají sami. Mladší výboři klubu mne uklidňovali, že si to nemám tak brát. Jenže mne to spíš utvrdilo v mínění dělat závody jen s osvědčenými partnery a ne se hrnout do všech nových možností. Myslím, že téměř stovka zorganizovaných závodů pro hobíky mne o tom přesvědčuje. Třeba jsem už praještěr, co se neorientuje v nových směrech. Tak abych ještě nezapomněl poděkovat novému řediteli závodu Pavlovi Trachtovi a všem pořadatelům, připadá mi, že zvládnout tento skoro půlmaratón v osmnácti lidech a nemít hluchá, nebezpečná místa (já vím, jedno tam je, železniční přejezd pod Litní, vlak nezastavíš, asi budeme muset změnit konec trasy...) je dobrá práce. Také velký dík sponzorům, co nám zůstávají a doufám nadále zůstanou věrni.